

HATÁRTALANUL! PÁLYÁZAT

Tanulmányi kirándulás Erdélyben

„Elek apó meséi: Erdélyi legendák és mondák nyomában”

HAT-KP-1-2023/1-001151

Június első hetében 7. évfolyamos tanulóink 5 programokkal teli napot töltöttek a meseszép Erdélyben. Diákjaink az utazás során a meglátogatott helyszínekhez kötődő meséket, legendákat, mondákat ismertek meg, ami még tartalmasabbá tette a kirándulást.

1. nap (június 3. hétfő)

Zajosan indult a reggel a Györgyi Dénes Általános Iskola előtt. Két nagybusz pöfékelése, a gyerekek csivitelése, a böröndök kopogása verte fel a hajnali csendet. A korai indulás ellenére a gyerekek izgatottan gyülekeztek és 5.15 – kor már a buszról integettek búcsúzó szüleiknek. Kezdetét vette kalandos utazásunk Erdélybe. Remek tempóban haladtunk, így 5 óra múltán már a határt is átléptük. Elsőként Aradon, a Vesztőhelyen álltunk meg, ahol a sír felett elhelyezett obeliszknél verssel és koszorúzással emlékeztünk hős tábornokainkra.

Aradon a Szabadság-szobrot és a győzelmi kaput - mint, a román - magyar megbékélés szimbólumainak számító alkotásokat - sem mulasztottuk el megnézni.

Vajdahunyadra érve a „Várak királyát” a Hunyadi – Bethlen várkastélyt látogattuk meg, amely a 19. században már a magyar nemzet építészeti ereklyéjévé vált.

Fáradtan, de nagyon lelkesen érkeztünk Dévára, ahol finom vacsorával várták a csoportot a Szent Ferenc Alapítványhoz tartozó gyermekotthon lakói. Dorottya, egy ott nevelkedő diáklány mutatta be a Bőjte Csaba nevével fémjelzett intézmény működését, mesélt a bentlakók mindennapjairól. Kedves személyisége, történetei nagy hatással voltak a gyerekekre. A sok látnivaló és megannyi élmény kései elalvást eredményezett.

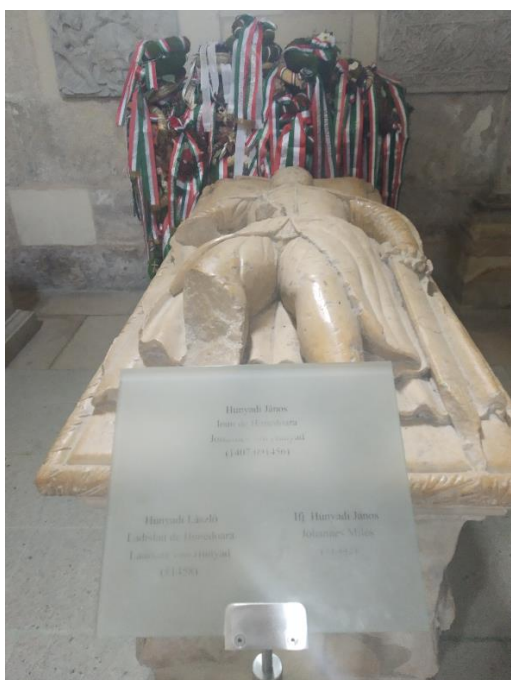

2. nap (június 4. kedd)

A bőséges svédasztalos reggelit követően a 2. nap első programeleme Déva várának meghódítása volt. A várat gyalogosan, sok – sok falépcsőből álló ösvényen keresztül közelítettük meg. A lépcsősor vége a ködbe vezetett, ahogy a panoráma is rejtve maradt előttünk, egy ideig. Ahogy Andris bácsi (az Aradon csatlakozó honismereti vezetőnk) az előadása végére ért, a ködfátyol elhúzódott és gyönyörű kilátás tárult elénk. A hegytetőn több, kevésbé ismert mondával ismerkedtünk meg Déva várához kapcsolódóan, majd a várat bebarangolva készítettünk néhány fényképet is a stratégiai jelentőségű erődítményről.

Következő állomásunk Gyulafehérvár volt. Erdély legjelentősebb román kori épületében a Szent Mihály – székesegyházban a Hunyadiak gazdagon díszített szarkofágját tekintettük meg. Átsétálva a Károly – kapu alatt a várnegyed látnivalóiból is ízelítőt kaptunk.

Gyulafehérvárat magunk mögött hagyva fakultatív programként Berethalom lenyűgöző szász erődtemplomát kerestük fel. Erdély legszebb erődtemploma a világörökség részét képezi. *A templom hét bástyás hármás védőfala*, misztikus hangulata, világhírű szárnyasoltára páratlan látnivalót nyújtott. A legérdekesebb történetet, amely a Bortoronyhoz fűződik, a diákok mesélték el társaiknak.

Programjaink sora tovább folytatódott, és Segesváron tettünk látogatást. A várfalakkal és bástyákkal körülölelt történelmi központban sétáltunk, ahol a középkori szász építészet műemlékeit csodáltuk. Láthattuk a város jelképének számító óratornyot és megtekintettük Petőfi Sándor szobrát is. Ismerkedtünk az erdélyi szászok világával.

4 programhelyszín, rengeteg érdekes és új információ jellemezte a mai napot. Székelykeresztúri szállásunkat a medvék esetleges megjelenése tette izgalmassá.

3. nap (június 5. szerda)

A 3. nap délelőttjén a Székelyudvarhelytől 13 km-re északnyugatra, a Nyikó nevű patak két partján fekvő Farkaslakára látogattunk. Tamási Áron szülőfalujában, gránittömbbel jelzett sírjánál a legnagyobb székely népi íróra emlékeztünk.

A buszról Farkaslakát elhagyva megcsodálhattuk a 958 méter magas Gordon-tetőn elhelyezkedő Jézus szíve kilátót is. Egy rövidebb utazást követően Székelyudvarhelyre értünk, ahol otthonunktól több száz kilométerre is úgy éreztük magunkat, mintha Magyarországon lennénk. A 95 % - ban magyarul a város szép főterén és környékén láttuk Vasszékelyt, Orbán Balázs - a legnagyobb székely szobrát, a turullmadaras milleniumi emlékművet és a nemzeti szoborparkot is.

Székelyudvarhelyről Székelyvárságra utaztunk. Túránk kiindulópontján megtekintettük a Csorgókő vízesést. Innen nem sokat kellett gyalogolnunk, hogy a kultikus varsági kocsmához, a Parlamenthez érkezzünk. Itt egy hagyományos eszközökkel dolgozó zsendelykészítő mester munkájába nyertünk bepillantást. Ezt követően egy kicsi vízimalomhoz látogattunk és a benne rejlő múzeum ismeretlen, izgalmas eszközeivel ismerkedtünk meg. Székelyvárság a fenyvesek közül előbukkanó házaival, a cserregő-kerregő madaraival, a friss, tiszta hegyi levegőjével mesés programhelyszínnek bizonyult.

A természeti látnivalók sora itt még nem ért véget, hiszen Székelyvarság után a legendákkal övezett, hegyomlás által keletkezett Gyilkos-tónál tettünk sétát. A Gyilkos-tó Románia egyik legfestőibb és vadregényesebb tava. A tó sajátosságát és varázsát a keletkezésekor elárasztott fenyőerdőből visszamaradt, fenyőcsonkokkal teletűzdelt, zöldes árnyalatú vízfelület adja meg, az északon magasló Kis-Cohárd 1344,5 m magas sziklatömbjével.

Innen a több száz méteres sziklafalak közt kanyargó Békás-szorosba vezetett utunk. A lélegzetelállító látványt az Oltár-kő csúcsán álló kereszt tette teljessé. Hangunk egy kisebb hegyomlást indított el, nem kis ijedséget okozva a kísérőknek. Gyergyószentmiklóson, a kirándulás félidejében a csapaton a fáradtság jelei mutatkoztak, szállásunkat megpillantva azonban felpetzdült a társaság, hiszen eredeti szállásunktól eltérően luxus körülmények között, egy 3 csillagos szállodában hajthattuk álomra a fejünket.

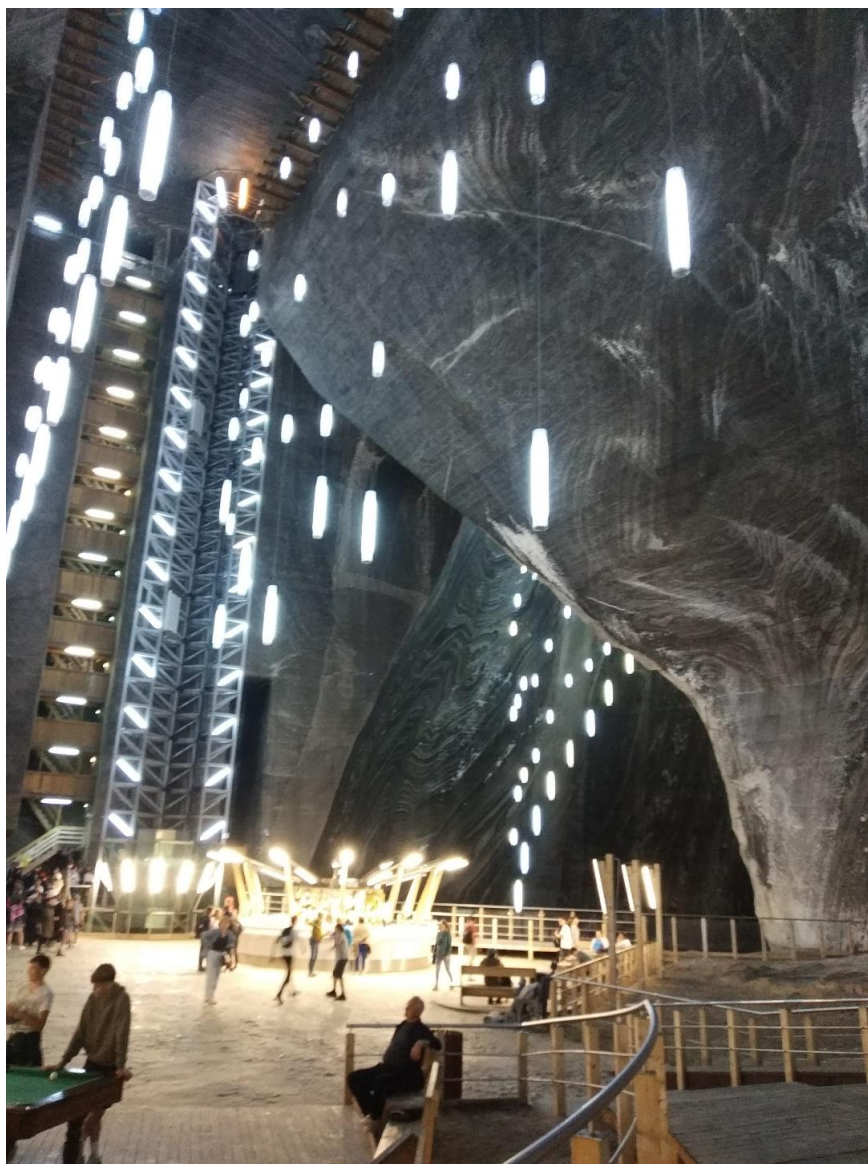
4. nap (június 6. csütörtök)

A negyedik napon a finom reggelit követően a Székely – Sóvidék központja, Szováta felé vettük az irányt. A Maros megyében található város hangulatos, rózsákkal és gyönyörű épületekkel tarkított utcáján sétálva, Európa legnagyobb heliotermikus tavához, a különlegesen sós Medve-tóhoz érkeztünk. Sókarszton jött létre 1875-ben. Alakja kiterített medvebőrre hasonlít, ezért Medve-tó a neve.

A tanösvényen lehetőségünk nyílt megvizsgálni a Mogyorós-, Vörös-, illetve Zöld tavakat és a só különböző formáival is ismerkedtünk. Torda felé haladva a Tordai – hasadék látványában gyönyörködtünk. Utazásunkat Andris bácsi által lejátszott hanganyagok – a hasadék kialakulásához köthető mesék és mondák színesítették.

Utazásunk következő helyszínére a Tordai Sóbányához igazán lelkesen érkezett csapatunk. Idegenvezetőnk által megismerhettük a sóbányászat történetét, melyet a kiállított bányászati szerkezetek tettek szemléletesebbé. A bánya mélyén található tóig több, mint 400 lépcső vezetett le. Az óriási mélység, a természet alkotta csoda mindenkit elkápráztatott. A sportosabb gyerekek a végeláthatatlan lépcsősort újból megmászva hagyták el a bányát.

Utolsó állomásként a távolról csodált, Erdély egyik lelegképesztőbb természeti látványossága a Tordai-hasadék következett. A mészkőhasadék a Torockói-hegység ékszerdoboz. A vulkáni alkotás bércfalai közötti túra, a sziklafolyosók és függőhidak sokasága üde színfoltja volt a napunknak.

Torockói erdei szállásunkra, viszonylag időben érkeztünk. A vacsora alkalmával asztalaink rogyadoztak a házi finomságoktól. Az utolsó estén a labdák is előkerültek, a gyerekekek önfeledten röplabdáztak, fociztak és frizbiztek a szállás előtti mezőn. Érezhető volt a csoporton, hogy az utolsó éjszakánkat töltjük Erdélyben.

5. nap (június 7. péntek)

Hűvös reggel nehezítette az ébredést, de a gyors reggelinek és pakolásnak köszönhetően már 8.00 órakor el tudtunk indulni Kolozsvár és Körösfő irányába.

A gyönyörű Kolozsvár nem okozott csalódást, hiszen a város bővelkedik látnivalókban.

A Szent Mihály templom, Mátyás király szobra és szülőháza, Bocskai István szülőháza, Babes-Bolyai Tudományegyetem, Farkas utcai templom mind – mind olyan helyszínek, melyek nem

maradhettek ki városlátogatásunk programjából. Honismereti vezetőnk Kolozsvárott kedves szavakkal köszönt el tőlünk. Andris bácsi személye, fanyar humora és előadásmódja a mai napig téma a gyerekek körében. Ő volt az a személy, kinek jelenléte mindenképpen emelte utazásunk színvonalát. Hála és köszönet érte!

Kolozsvári városnézésünket körösfői templomlátogatás követte. Körösfő a Sebes-Körös forrásánál található település hírnevét még a hagyományokon alapuló famegmunkálásnak és a kézimunka művészetének köszönheti. Talán ez a kis falu adta legjobban vissza Erdély hangulatát, legalábbis egy pillanatra úgy érezhettük, mintha ott lennének valahol Székelyföld szívében. A protestáns templom gondnoka egy nagyon ízes beszédű úriember volt, aki sok érdekességet mesélt a község és az épület múltjáról. Kiderült például, hogy a mai napig nagyon komolyan veszik a helyiek a templomi ülésrendet. Gyönyörű hímzett falvédők mindenhol – rajta egy-egy ima- vagy bibliai részlettel, amit az azt varró asszonyok a halottjaikért vagy családjukért ajánlottak fel. Körösfőn háromféleképpen oldották meg a csupasz környezet díszesebbé tételét. Egyrészt a gyönyörű fafaragásokkal a padokon, szószéken, bútorokon, másrészt pedig a messzemenőig kimunkált, festett fakazettákon a templom plafonján. A templom látványossága még egy szőnyeg, amit II. Rákóczi György adományozott egy helyi lakosnak, aki ápolta az elvesztett szászfenesi csata után. A körösfői templom méltó befejezése volt erdélyi kirándulásunknak.

A hazaúton még egy rövid időre megálltunk a Királyhágón, ahol fotókat készítettek a gyerekek a lenyűgöző panorámáról.

A Kárpátok friss levegője, a fákból, hegyekből sugárzó őserő valódi erdélyi hangulatot idézett, amelyet nehéz volt ott hagyni. Dégen fél órára Balatonalmáditól sofőrjeink kötelező pihenő idejében a gyerekek buszt takarítottak, tánccal és futóversennyel dobták fel az este hangulatát. Ez is azt mutatta, hogy egy vidám és tartalmas kirándulást tudhattunk magunk mögött, ahol mindenki jól érezte magát!

Egy kicsit fáradtan, egy kicsit szomorúan, de annál több emlékkal, életre szóló élménnyel és persze az elengedhetetlen souvenirakkal tértünk haza. Erdélybe kétféleképpen lehet utazni: vagy beveszed magad egy helyre, és ott eltöltesz egy -két hetet, vagy megpróbálsz minél több mindenbe belekóstolni, hogy egyszer biztosan visszatérj. Mi az utóbbi mellett döntöttünk, és hisszük, hogy utazásunk elérte célját!